

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L 84:1 - 195

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2790

Mårbacka , Sunne 25/1 1921

Käraste!

Tack för ditt kära brev , som kom på söndag redan. Jag kunde inte svara igår , därför att jag höll på med prologen. Den var jag ju tvungen att göra, då jag hade lovat , men nog hade jag helst låtit bli. Jag är alldeles upptröttad på att skriva om verkliga människor. Nu är eländet emellertid avskickat. Jag har inte en aning om hur det kan komma att ta sig ut , det beror väl på den , som kommer att läsa upp den. Det är versindelning , men varken rim eller meter, det kan alltså väl betraktas som prosa i högstämnd form. Ingenting är så tråkigt som att läsa sådant , men i en god föreläserskas hand, eller mun rättare sagt, borde den kunna göra sig vid uppläsning.

Så glad jag var, sedan ~~xx~~ jag hade läst igenom ditt brev och funnit, att allt ännu står bra till. Ja, måtte det få vara. Jag har nu fått tillbaka fröken, hon kom i lördags, och det var allt mycket skönt, för nu var jag mycket led åt att nödgas svara för hushållet. Hennes syster har haft den där knölen i bröstet i tjugo år, nu har den ätit sig för långt in, och kan därför inte tas. Men för resten är den visst godartad. Hon har inte plågor och är alldeles lugn och undergiven. Doktorn i Gävle vill, att hon skall till radiumhemmet så snart , som där blir plats, och det skall hon också. Den där diakonissan skall följa henne. Du kan tro, att fröken är full av sjukdomshistorier , men det är ingenting för dig att höra, så den ämnar jag inte upprepa. Men alla familjer , som de här k Lundgrenarna kände i Gävle voro sjuka och lågo på lasarett. Nog tycks det som om

denna allmänna sjuklighet skulle vara en följd av den konstiga maten efter kristiden. Allt ont, som fanns fick en oerhörd hjälp av den svaga dieten till att utbreda sig. Spanska sjukan har väl också gjort sitt till. Men vad som kan vara roligt att höra, det är att radium i många fall har hjälpt för kräfta, det har fröken X hört många exempel på. Jag har hittills bara hört vår nämndeman, men nu hör man om sådant från alla håll. Nu blir den väl billigare också..

Det var snällt, att du provade kaminen, men om du försökte den just i stormtiden, så undrar jag inte på att den bara värmden benen och knappast det. Det måste ha varit väldiga stormar på ert håll. Här ha vi ett ytterst föränderligt väder, men mestadels mildt, och mestadels ett halkande väglag, så att folk inte kan stå på sina ben, och jag får lov att hålla mig på verandan med mina promenader. I dag först har jag varit ända till Xvilarstenen, men det är inte lättja utan total omöjlighet att stå. Gamla gumman Maja Råd har fallit och slagit sig.

Lina på Kammarn, Johans hustru har fått en pojke, så att gårdens arbetare-stam förökar sig, som du ser.

Du glömmet väl inte att skaffa dig Lamm eller vad annat du vill ha. Jag kan ju betala, när jag kommer. Jag har fått tvåtusen nytryck på Topelius, så att jag har råd. Apropos om Karin Dinton och Siris sjukdom, så är du ju litet orättvis mot Uppsala, för hennes mamma X hade ju fått reumatism, utan att alls bo där. Det kommer nog ändå, men nog är det farligt för en västkustbo att flytta till ett sådant strängt klimat. Du säger, att du själv är reumatisk, och jag skulle vilja råda dig att dricka en flaska ~~B~~amlösa mellan måltiderna varje dag. Det är ju ganska oskyldigt, men det är nog mycket bra, om man ger sig tålmod och håller på. För det första blir man inte sämre ^{och det är vackert så} och efter en fyra fem månader märkes verkligen förbättring.

Jag har försökt. Förr fick jag ont i höften bara jag hade gått så långt som uppför allén, nu kan jag gå till vilarstenen, som idag, utan att få ont alls. Att jag blir trött är en annan sak.

I Gävle väntade man också arveligheter av alla de arbetslösa, men kanske det dock inte blir så farligt. De stora pensionerna, som skulle komma, ha ju heller inte kommit. Någon gång skall det väl hjasna. Det ska vi hoppas på. Sin helena.